

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714202732
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2714202732.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudcov: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, proti žalovaným: 1/ O. C., N. XXX/X, C., 2/ O. C., Z. XXXX/XX, C., za účasti združenia: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Bohdan Jakubis, Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 1.931,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2C 171/2014-73 zo dňa 22. októbra 2015 vo výroku o povinnosti žalobcu uhradiť združeniu náhradu trov konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. č. 7, sa náhrada trov konania nepriznáva.
- II. Žalobcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie odporcom 1/ a 2/ (žalovaným) uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi (žalobcovi) sumu 135,04 eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 27.10.2011 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Odporcom (žalovaným) súd náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi (žalobcovi) uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov (žalovaných) náhradu trov právneho zastúpenia v sume 238 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalobcovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania odôvodnil aplikáciou § 142 ods. 2 O.s.p., keď účastníci mali vo veci pomerný úspech a to navrhovateľ pomerný úspech 7% a odporcovia 93%. Odporcovia tak mali čistý úspech vo výške 86% (úspech 93% a neúspech 7%). Odporcom trovy konania nevznikli, preto im ich súd nepriznal. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Vedľajší účastník splnomocnil advokáta JUDr. Bohdana Jakubisa na zastupovanie v konaní plnomocnenstvom zo dňa 11.8.2014, ktoré advokát prijal. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vo veci doručil súdu vyjadrenie k návrhu zo dňa 23.6.2015. Vyjadrenie právneho zástupcu je vecné, nejedná sa o neúčelný, nehospodárny úkon. Súd potom priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške čistého úspechu vo veci. Trovy právneho zastúpenia pri odporkyni 1/ predstavujú sumu 179,09 eur a to 2x 81,33 eur (prevzatie veci a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 23.6.2015), 1x režijný paušál 8,04 eur a 1x 8,39 eur. Zo sumy 179,09 eur súd potom priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania vo výške čistého úspechu v sume 154 eur (86% zo sumy 179,09 eur). Trovy právneho zastúpenia pri odporkyni 2/ predstavujú sumu 97,71 eur (základná sadzba tarifnej odmeny znížená o 50% v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) za právny úkony prevzatie veci a

príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 23.6.2015 á 40,67 eur, 1x režijný paušál 8,04 eur a 1x 8,39 eur. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne 2/ náhradu trov konania vo výške čistého úspechu v sume 84 eur (86% zo sumy 97,71 eur). Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy právneho zastúpenia za ním vyčíslený úkon právnej služby- písomné vyjadrenie zo dňa 2.3.2015, nakoľko išlo o písomné vyjadrenie predtým ako mu bol doručený návrh vo veci samej, takže išlo len o všeobecné vyjadrenie, ktoré právny zástupca zasiela rovnaké do všetkých konaní v ktorých zastupuje vedľajšieho účastníka (súdu známe z rozhodovacej činnosti) a preto nejde o účelne vynaložené trovy.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a to výlučne vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Žalobca namieta výrok o priznaní trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku, ktorý je rozhodujúci pre aplikáciu § 142 ods. 1 O.s.p., vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok a nie je ani nebol na plnenie spoločne s odporcom. Odvolateľ preto tvrdí, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelnosti jeho postupu zneužívania ust. § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. snahou o dosiahnutie prospechu titulom náhrady trov konania. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob akým súd vyhodnotil kritériu účelnosti ohľadom rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo 5/2013. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach a v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia. Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania aj preto, že tento subjekt nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedené nesplnil tak ako v iných prípadoch vstúpil do konania kedy má informácie iba od súdu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 62/2014. Podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. S účinnosťou od 01.01.2015 právna prax už predtým formulovala túto podmienku a zákonodarcu výslovne stanovil požiadavku preukázania súhlasu už spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka. Z týchto dôvodov sú dané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. e) a h) O.s.p. a podľa § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Žalovaný a ani vedľajší účastník na jeho strane, ktorý vystupoval v konaní do 30.06.2016, odvolanie nepodali.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrilo združenie. Má za to, že právne argumenty boli použité vedľajším účastníkom opodstatnene, úkony boli vynaložené a preto žiada uhradiť trovy právneho zastúpenia. Trovy nepovažujú za neúčelne vynaložené. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove spis. zn. 7Co 34/2012 zo dňa 28. marca 2012, na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. zn. 15C 169/2012 zo dňa 9. augusta 2012. Zároveň poukázal na argumentáciu Okresného súdu Prievidza spis. zn. 18C 63/2013 ako aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.07.2012 spis. zn. 13Co 139/2012. V závere uviedol, že trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie resp. bránenie práva na súde (nález Ústavného súdu SR z 15. októbra 2014 spis. zn. III. ÚS 457/2014 ako aj uznesenie NS SR 7Cdo 4/2010 zo 14.09.2011. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalobcu nahradiť trovy odvolacieho konania združeniu vo výške 89,72 eur na účet jeho právneho zástupcu.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť v časti náhrady trov konania pôvodného vedľajšieho účastníka.

8. V konaní do 30.06.2016 vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaného združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej aj „združenie“), a to podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Ako už bolo konštatované, odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. CSP, účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na to, že predošlý inštitút vedľajšieho účastníctva upravený v O.s.p. bol nahradený inštitútom intervencie, ktorý je upravený v ust. § 81 a nasl. CSP, pričom združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov už nespĺňa zákonné podmienky na to, aby v konaní mohlo vystupovať ako intervenient, nakoľko na jeho strane nie je daný právny záujem na výsledku konania, s účinnosťou od 01.07.2016 ex lege sa už predmetného konania nezúčastňuje, a to bez toho, aby bolo potrebné o tom rozhodovať.

9. Bolo však potrebné rozhodnúť o trovách konania, ktoré združeniu vznikli do 30.06.2016, a to o trovách prvoinštančného konania na základe podaného odvolania žalobcu.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne preskúmanou časťou rozsudku zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných, a to trov právneho zastúpenia.

11. Už právoplatnou (odvolaním nenapadnutou) časťou preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie bolo návrhu vo veci samej v časti vyhovené a vo zvyšku zamietnutý, a to z dôvodu, že poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Účastníci konania mali vo veci pomerný úspech v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., pričom čistý úspech žalovaných bol 86 % a vzniklo žalovaným a do 30.06.2016 na ich strane vystupujúcemu vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu, avšak len tých trov, ktoré boli účelne vynaložené.

12. Pri vyriešení otázky účelnosti vzniknutých trov konania bolo nevyhnutné prihliadnúť na rozsah právnej pomoci, ktorý poskytol vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta v prospech žalovaných. V prvom rade je potrebné prihliadnúť na to, že vedľajší účastník dobrovoľne vstúpil do konania, pričom žalovaných predtým nekontaktoval. Vedľajší účastník iba oznámil svoj vstup do konania a následne podal písomné vyjadrenie zo dňa 23.6.2015, v ktorom sa vyjadril k veci a namietal absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd má preto za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte so žalovaným, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy), do ktorého vstupuje, vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

13. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, podporne odkazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 MCdo 9/2013 a sp.zn. 6 MCdo 5/2013. Tropy konania vzniknuté zastupovaním

advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013).

14. Odvolací súd preto uzatvára, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne služby, ktoré mali smerovať k ochrane oprávnených záujmov spotrebiteľa, v danom prípade neboli účelne vynaložené a preto s poukazom na súdom prvej inštancie správne aplikované ust. § 142 ods. 2 O.s.p. nevzniklo vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov voči žalobcovi. Závery súdu prvej inštancie v napadnutej časti preskúmaného rozsudku, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, preto z pohľadu odvolacieho súdu nie sú správne.

15. Odvolací súd potom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

16. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, a preto jemu zásadne v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 CSP vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odvolací súd preto dospel k záveru, že je dôvodné mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

17. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).